

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne svare hr. Svend Auken først. Ja, jeg er bekendt med socialdemokratiets forslag af 1982 om, at man gerne ville lave uddannelser under første ledighedsperiode.

Men nu har vi jo hørt så meget om, hvor vigtigt det er for socialdemokratiet og oppositionen at få at vide, hvor pengene til disse uddannelsespladser er. Kunne hr. Svend Auken så ikke fortælle os, hvor pengene er til socialdemokratiets forslag til de mange flere, som ønsker uddannelse under første ledighedsperiode, som hr. Svend Auken nu fortæller os at han vil gennemføre? Jeg synes, det er ret interessant, for så er det jo ikke 100 mill. kr., vi taler om, idet der jo er langt flere på første jobtilbud end på andet jobtilbud. Derfor kunne det være interessant at få at vide, hvor de milliarder er i det forslag fra 1982, som nu kommer frem igen. Der skal være sammenhæng i tingene, og denne regering har da også koordineret dem og oven i købet indsat en passus om, at regeringen og det radikale venstre, hvis det bliver nødvendigt, gerne vil afsætte yderligere et beløb til det.

Fru Elisabeth Bruun Olesen talte om håbløshed. Ja men det er jo stadig væk sådan, at den, der tager en kompetencegivende uddannelse på 18 måneder, er på dimittendsatsen bagefter – det er der ingen tvivl om. Ca. 14.000 af dem, der skal have uddannelsestilbud, vil gå på dimittendsatsen efter deres uddannelsesperiode. Det er jo en ret stor del af dem, og for dem er der ikke håbløshed.

Jeg synes, der er mange elementer i dette her, som tåler dagens lys, også når vi taler om spørgsmål. Jeg taler ikke om, hvor mange spørgsmål man stiller i udvalget, hr. Kaj Poulsen; jeg ønsker bare, at man også er redelig. Når man siger, man har forberedt 12 spørgsmål, så er det altså ikke 52 spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er glad for, at hr. Bo Kristensen siger, der er enkeltheder i dette forslag, der tåler dagens lys. Det betragter vi som tilsagn om et fornyet udvalgsarbejde, hvor vi kan få svar på de spørgsmål, vi stiller.

Det, der får mig til at gå herop, er imidlertid noget andet. Jeg forstår nu på hr. Bo Kristensen, at anklagen før mod oppositionen

for ikke at ville give de langtidsledige bedre uddannelsesmuligheder er trukket tilbage. Hr. Bo Kristensen erkender, at man for det første allerede i 1982 indførte en regel, hvorefter en del af arbejdsperioden under arbejdstilbud kunne bruges til uddannelse, i øvrigt uden ekstra omkostninger for samfundet, og for det andet, at vi i foråret 1984 foreslog, at alle skulle have mulighed for at deltage i uddannelse med en ydelse svarende til dagpengene allerede ved første arbejdstilbud, ikke som en tvangsmæssig udslusningsordning, men som en ret for den enkelte. På den måde ville den enkelte have mulighed for at glide mere harmonisk ind i uddannelsessystemet. Jeg er ikke overbevist om, at der ville have været de store statsfinansielle konsekvenser af det.

De store statsfinansielle konsekvenser kommer først, når man afgiver efter vor opfattelse ikke spor realistiske løfter om, at samtlige langtidsledige, uanset hvor i landet de bor, skal have et tilbud om uddannelse på én gang. Det er, når man fremsætter et sådant tilsagn, som vi naturligvis vil holde flertallet fast på, at alle de praktiske og navnlig alle de økonomiske spørgsmål melder sig. Det er naturligvis det, udvalgsarbejdet vil dreje sig om at få afklaret.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil bede hr. Bo Kristensen dokumentere, hvor de 14.000 uddannelsespladser er, som giver ret til dimittendydelse, og som er kompetencegivende; de forekommer ikke på et eneste af de bilag, jeg har fået leveret. På det bilag, der hedder »Oversigt over uddannelsespladser«, er f.eks. alle de uddannelsesmuligheder, der står nævnt under punkt A, voksenuddannelser, kurser, og ikke én eneste af dem giver ret til en dimittendsats bagefter. Det er kun en uddannelse af 18 måneders varighed, der er kompetencegivende, så det, hr. Bo Kristensen sagde, passer simpelt hen ikke.

Tørnæs (V):

Arbejdsløsheden er ikke alene et stort samfundsonde, den er også en svøbe for de mennesker, der rammes af den. Jobtilbudsordningen, der har haft til hensigt, at langtidsledige kunne bevare en vis tilknytning til